

hamok

Voorzitter	Luc Melis VVO: sport en kaartencommissie Oude Mulsebaan 32 2490 Balen 014/816202 luc.melis@hamok.be	Public Relations Uitrusting	Bart Mellebeek Korteweg 13 3971 Heppen 011/391397 bart.mellebeek@hamok.be
Ondervoorzitter	Jos Thijs VVO: beheerraad Driegezustersstraat 36 3582 Beringen 011/421097 jos.thijs@hamok.be	Informatica	Bart Herremans Velmerlaan 43 3806 Velm 011/760455 bart.herremans@hamok.be
Secretaris (intern)	Pascal Mylle Maasbeekstraat 9 3945 Ham 0485/41.94.38 pascal.mylle@hamok.be	De Knijptang (sportief)	Wim Hoekx Sterstraat 19 3920 Lommel 011/552440 wim.hoekx@hamok.be
Secretaris (intern) Lidgeld	Fernand Scheelen Berkenlaan 95 3970 Leopoldsburg 011/345575 Rekening: BE84 7795 9196 4459 fernand.scheelen@hamok.be	Materiaal	Tuur Cloostermans Olmense Steenweg 103 3945 Ham 011/343880 tuur.cloostermans@hamok.be
Schatbewaarder Kantine	An Verberne Poelstraat 7 3520 Zonhoven Rekening: VZW HAM O.K. IBAN BE68 4581 0482 3134 BIC KREDBEBB 0476/755895 an.verberne@hamok.be	Informatica	Ronny Timmers VVO: sport & kaartencommissie Poelstraat 7 3520 Zonhoven 0479/200967 ronny.timmers@hamok.be
Inschrijvingen	Dominique Schutjes Peerderbaan 13 3940 Hechtel 011/734453 fax: 011/733611 Rekening: HAM O.K Hechtel 735-0227934-69 dominique.schutjes@hamok.be	Jeugd	Dries van der Kleij VVO: ploegencommissie Blandenstraat 208 3052 Haasrode dries.vanderkleij@hamok.be

Tussen Berm en Toog

Onze paascross was met 318 deelnames één van de succesrijkste van de laatste jaren. Veel volk en dus erg druk aan de inschrijvingstafel maar alle kinderen genoten nadien van hun paasgeschenkje en Luc Vanhaeren kon genieten van zijn eerste baanlegging en het vele erin gestoken werk.

Onze noodgedwongen in een Urban Sprint-O omgezette lenteloop was met 131 deelnemers ook een succesvolle woensdagavond! Op deze lentelopen wordt niet het te zware en te technische parcours verwacht, al was hetgeen Klaas en Bart ons aanboden knap sprintwerk met baankeuzes in bijna elk loopbeen.

27 Hammers reden naar de Nationale in het verre Olloy-sur-Viroin. Organisator en kampioen Fabien Pasquasy had vooraf de kaart fel aangeprezen en het werden inderdaad heel knappe crossen. Van deze 27 hammers waren er 11 aan het feest met Anneleen, Greet, Pascal, Gunther en Jean op één, Stefan op twee en Jill, Amber, Ellen, Dries en Ronny op drie. Knap werk!

Sprintwedstrijden zijn wel al jaren niet de eerste

keuze van onze Hammers en dit werd met slechts veertien clubleden die de weg vonden naar de eerste dagkampioenschappen van het seizoen (en dus ook de eerste individuele officiële medailles) in Gent nog maar eens bevestigd. Met pupil (!) Jill, Miel, Amber, Ronny en Koen stonden er wel vijf hamoksprintkampioenen op het podium! Proficiat, ook aan Gunther en Frederik (Hopen)!

De maand mei kondigt zich ook plezant aan met de Driedaagse van België in het mooie Foret d'Anlier rond Vlessart. Wie al eens gelopen heeft op de prachtige kaarten 'La Folie', 'La Misbour', 'Behême' en 'Nobipré' heeft een mooi en duidelijk beeld van de aard van de moeilijke terreinen die er worden aangeboden door CO Liège. Met 35 zijn we ingeschreven voor toch wel één van de topweekenden van het seizoen, het zal weer gezellig worden op de wei rond onze rode hamoktent!

De sprintlopers kunnen nog twee keer hun gram halen in mei. Het Belgische Kampioenschap in Tongeren is al op 10/05 en natuurlijk ons eigen Brugge-O-weekend einde mei. Hierover zijn al een

aantal mails verstuurd, Pascal en Luc B coördineren het weekend en Dries van der Kleij en Luc Cl zijn de baanleggers. En Brugse Zot onze sponsor... Een weekend organiseren aan de andere kant van het land is natuurlijk niet simpel! We kunnen er echter weer rekenen op onze Westvlaamse hamokkers en natuurlijk ook op heel wat jullie, op voorhand al bedankt natuurlijk. Hamok zou echter hamok niet zijn als we voor dit helpersweekend geen ruime clubsteun vrijmaken!

En zo komen we uit bij de traditionele Beker van de Secretaris en onze Jaarlijkse Algemene Vergadering Hamok. Pascal schudde weer een gewaardeerd O-crosske met natuurlijk ook een nadenkstukje uit zijn mouw op en rond 'onze' Kepkensberg! Met ANB-Factor en tractorfactor...

De Algemene Vergadering had dit jaar natuurlijk als bijzonder item de bekendmaking van onze nieuwe hamokvoorzitter.

Ikzelf was na dertien jaar wat uitgekeken geraakt op deze functie, al heb ik ze natuurlijk altijd met erg veel plezier proberen in te vullen. Maar met onze nooit stoppende lijst van al die hamokorganisaties (een kleine drie honderd op al die jaren vermoed ik) begint dat natuurlijk wat te wegen op de duur. De mooiste herinneringen zijn voor mij altijd de hamokmeerdaagses geweest, de feestjaren rond 20 en 30 jaar hamok en de acht (!) Belgische dagkampioenschappen waaronder natuurlijk voor mij dat van de Midden Afstand in Bel met de nieuw getekende kaart. Toch wel een hele boterham als ik nu terug kijk...

Een hele boterham maar hamok is natuurlijk altijd een organisatiemachine geweest met steeds een prachtig clubbestuur en vele noeste werkers, ook in de schaduw maar altijd nodig en bereid tot veel hulp! In 2002 was de financiële toestand van onze club rooskleurig en ik ben erg tevreden dat dit in 2015 nog altijd zo is. Het is voor het clubbestuur altijd wel heel duidelijk en plezierig geweest om met deze gezonde geldelijke basis te kunnen werken en dat kon enkel dank zij het geleverde werk van de vele jaren ervoor.

Heel belangrijk voor mij was het hamokconsilium van 2011 dat voor de aanwezigen nog wel vers in het geheugen zal liggen. Onze club werd er doorgelicht en een heel aantal veranderingen werden

aangeraden. Ik denk dat we ze allemaal hebben kunnen doorvoeren op het puntje van de initiaties op onze wedstrijden na. Al zijn de tijdens het zomerruud weer gestarte jeugdtrainingen en vrijdagavondtrainingen natuurlijk al een tegemoetkoming hieraan.

Oriënteren in Vlaanderen wekelijks op de kalender houden was altijd al onmogelijk zonder zelf veel te organiseren. Op de Algemene Vergadering las Jos uit het gedicht van Marc in 2002. Hij hoopte toen op meer Vlaamse clubs om dit op te lossen maar zover komt het nooit meer. Daar geloof ik niet meer in. We zijn nu in 2015 en we staan nog geen stap verder, al is de Borascapoging zeker erg verdienstelijk. De vele maar noodzakelijke eigen O-crossen brengen natuurlijk altijd opnieuw vers geld in het laatje en zorgen voor een heel deftig hamokkappeltje voor de dorst... dat we steeds hebben proberen terug te geven aan onze eigen hamokkers natuurlijk. Secretaris Pascal schreef het onlangs nog: "nooit was het goedkoper om hamoklid te zijn als vorig jaar!". Wie alle hamokactiviteiten, feesten, bbq's, clubweekends en ook onze clubkledij koopt, kan nergens in België beterkoop terecht, daar ben ik volstrekt van overtuigd.

Na vier jaar Luc Cloostermans, 5 jaar Jos Dekelver, 8 jaar Marc Hermans en zeker ook niet te vergeten 25 jaar ere-secretaris Tuur geef ik nu na 13 jaar de fakkel door aan André Aerts! Voor velen van jullie natuurlijk een onverwachte naam maar zeker geen onbekend hamokgezicht. André heeft al enkele baanleggingen en hamokhulp allerhande op zijn naam, dikwijls met zijn twee (spits)broers en hij gaat eind dit jaar met pensioen na een toch wel indrukwekkende loopbaan in heel wat landen bij Tessenderlo Chemie. Ik ben er zeker van dat hamok in goede handen is en vanaf volgende maand vult André deze pagina's!

Ikzelf blijf deel uitmaken van ons clubbestuur en ik was erg vereerd met de 'Gouden Balise'. De wijn en de bloemen hebben Greet en ik ons al erg goed laten welgevallen!

Sommigen wat meer natuurlijk maar vast en zeker bedankt aan allemaal en iedereen!!

Tot op de vele hamokcrossen!

Luc

Driedaagse van de Elzas

Met tien hamokkers en een aantal Trollen trokken we tijdens het verlengde paasweekend naar de driedaagse van de Elzas in de mooie Franse streek, Sundgau (komt oorspronkelijk van de 'zuidelijkste gouw' van de Vogezes!). Altkirch was het charmante, centrale stadje.

“Les 3-jours de Paques en Alsace” is een bijna traditionele paasdriedaagse waar heel wat hammers al naartoe geweest zijn. Gewoonlijk steile hellingen en wijngaarden om in te oriënteren maar dat zou dit jaar niet het geval zijn, zo werd beloofd. En hoewel we op onze camping bijna aan de voet van de bekende col Ballon d'Alsace verbleven (nog volop in de sneeuw rond de top!), waren de terreinen inderdaad niet te steil en zagen we er zeker geen wijnranken en wijnvelden. De eerste twee wedstrijdkaarten op 'Le Forst' waren typische Ardennenterreinen met in één kaarthoek een heleboel ondiepe kuilen, putten en grachten. Bijna onze Schrikkelberg in de Ardennen leek het wel. Vooral onze hamokclubtent was er nodig want dag één was volledig uitgeregend ... uiteindelijk moesten we de tent zelfs afbreken omdat ze blank stond en de windvlagen te sterk werden... Dag twee was heel anders met een schijnende zon maar de winderige weide was nog altijd niet opgedroogd... uit de wind en in de tent konden we het er natuurlijk wel goed uithouden! Door baanleggersproblemen (de postenzetter had zich in het beslijkte bos vastgereden!) werd de start eerst 15 minuten, dan 30 en ten slotte 40 minuten verlaat terwijl Hilde dapper stond te verkleumen aan de winderige startplaats...

Dag 3 op 'La Palestre' met jachtstart en dat was zoals altijd een zenuwachtig gedoe. Deze kaart was iets steiler met een technisch, gedetailleerd

Dit keer zonder wijngaarden...

begin en dito wedstrijd einde. Iedereen leek na afloop content alleen bleek dat de langere omlopen een technische zone volledig hadden overgeslagen en vooral lange, zware loopbenen kregen voorgeschoteld.

Op <http://3j2015.comulhouse.fr/index.php/fr/> vind je naast de uitslagen ook een routegadget met de drie wedstrijdkaarten. Ik heb mijn omlopen (parcours E) erop ingetekend. Heel veel Zwitsers (8 in de eerste 10) in de uitslag (het was heel dichtbij voor hen en Zwitserland is toch één van de O-landen geworden) maar bij het bekijken van hun ingetekende omlopen was ik toch niet ontevreden met mijn looplijnen en uiteindelijk een 7de plaats (van 75) in de einduitslag. Onze hamokresultaten vielen in het heel grote deelnemersveld erg goed mee. Klaas werd tiende (op 38 deelnemers), Peter vijfde (van 32), Gunther negende (van 55), Marc 13de en Dirk 22ste (van 75), Greet werd 6de bij de Dames Open (van 16), Nancy 9de (van 42 D21A) en Greet (15de) Marijs (17 de) en Hilde (30ste) die zich alle drie bij de Dames 40 hadden ingeschreven. Onze gelegenheidshammers Wim en Erik moesten de laatste dag opgeven maar daar zat ook een lange, dorstige, laatste avond voor heel wat tussen vermoed ik...

De Driedaagse van de Elzas is van de vele paasmeerdaagses het eenvoudigste te bereiken maar het terrein mag zeker moeilijker dan hetgeen we dit jaar voorgeschoteld kregen. Ardennenterreinen hebben we dichterbij meer dan genoeg. Volgend jaar zal de paasdriedaagse in de ook niet heel verre Bourgognestreek doorgaan. Ik ben nog niet overtuigd al is de wijn daar natuurlijk ook zeker niet te versmaden...

– Luc M.

Aankomstregels

Op de laatste nationale in Olloy-Sur-Viroin was het heel opvallend dat seniorstrainer Dirk Goossens de duidelijk aangebrachte ‘snitsel’ van de laatste controlepost naar de aankomst negeerde en rechtstreeks naar beneden en naar de aankomstpost liep.

Omdat hij als één van de eersten binnenliep en de laatste controlepost hoog en heel opvallend was geplaatst, werd dit door enkele honderden deelnemers opgemerkt en de discussie begon natuurlijk.

Het reglement is echter vrij duidelijk hierover:

“Compulsory routes, crossing points and passages shall be marked clearly on the map and on the ground. Competitors shall follow the entire length of any marked section of their course”.

Of in het Nederlands “Verplichte routes, doorgangen en passages worden duidelijk aangebracht op de kaart en op de grond. Lopers zullen de gehele lengte van elke gemarkeerde gedeelte van hun wedstrijd volgen.”

Opmerkingen zoals, er moet een trechter gevormd worden met twee afbakeningslinten, worden in het reglement niet vermeld.

Nog enkele verduidelijkingen uit de aankomstregels:

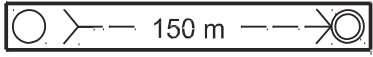
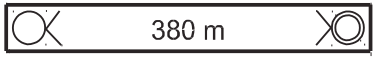
- De wedstrijd stopt als de loper als de aankomstlijn overschreden heeft. Dus niet nog rap teruglopen om een vergeten post te gaan aandoen (wat zeker soms al toegelaten werd, zelfs op nationale crossen waar normaal gezien aankomstofficials staan).
- De ‘inloop’ naar de aankomst zal afgebakend zijn met tape of koord, de laatste 20 meter moet rechtdoor zijn.
- De aankomstlijn is minstens 1.5 meter breed voor gewone wedstrijden en minstens 3 meter voor massastartwedstrijden of jachtstartwedstrijden. De aankomstlijn moet

Volgens de letter van de wet...

loodrecht op de ‘inlooplijn’ getrokken zijn.

- De juiste plaats van de aankomstlijn moet duidelijk zijn voor aankomende lopers.
- De laatste (onderste) lijn van de postenbeschrijving kan aangeven dat er geen afbakeningslint is en dat nog georiënteerd moet worden tot de aankomstpost. Dit wordt zelden gebruikt omdat het praktischer is dat alle lopers vanuit dezelfde richting de eindpost aanlopen.

Er zijn drie mogelijkheden voorzien, op de nationale in Olloy-Sur-Viroin werd punt 14.1 hieronder gebruikt, de gewoonlijke aankomstsituatie.

14.1	
	400m van laatste post tot aankomst. Volg afbakeningslint.
14.2	
	140m van laatste post tot aankomst. Oriënteer naar aankomsttunnel en volg dan afbakeningslint.
14.3	
	380m van laatste post tot aankomst. Oriënteer naar aankomst. Geen afbakeningslint.

Ik weet niet om welke reden coach Dirk deze opvallende aankomst deed. Ik veronderstel dat hij zeker een voldoende reden zal gehad hebben want de voorbeeldfunctie van een VVO-coach is natuurlijk hoog. Door organisator HOC werd alles in orde bevonden en dus is er geen reden om hieraan te twijfelen. In elk geval heeft hij er geen voordeel aan gehad want door de wel erg steile, laatste helling moest hij nog heel wat verder naar opzij uitwijken... Ik veronderstel dat de organisator net omwille van deze steile en gevaarlijke helling de aankomstsnitsel naar de andere richting had omgeleid.

– 1456

Beker van de secretaris

17 april 2015 – Kepkensberg

De Beker van de Secretaris is traditioneel een wedstrijd die uitzonderlijk goed op een palmares bijpast. Dat was voor de editie 2015 niet anders. De vernieuwing was dat er dit keer drie personen dat konden zeggen, want de aanwezigen werden volgens oplopende moeilijkheidsgraag opgedeeld als Kangoeroe, Dolfijn of Panter.

Secretaris Pascal had de hele Kepkensberg gebruikt en gaf daarbij aan welke zones door tractoren en boswerken waren kapotgereden de laatste weken. Misschien dat één of ander IOF

Panter, dolfijn of Kangoeroe?

commissie zich best eens buigt over het nuttige symbool ANB-tractor.

Het principe van de wedstrijd was ronduit schandalig. Een jachtstart klinkt nog eerlijk. Hoe meer oro-hydro hoe beter. Een quiz mag ook geen probleem zijn en een oeroude kaart om de oudgedienden zich thuis te laten voelen, dat kan er ook nog mee door. Een compleet arbitrair toegekende jaloersheidsfactor die looptijden zomaar doet toenemen is echter een brug te ver, want dan is het onmogelijk om te winnen. Zelfs al hadden wij het quizgedeelte niet twee keer moeten lopen omdat we op de foute plaats op de controlekaart geknipt hadden, zelfs dan kwamen wij nog niet in de buurt van de beste tijden. Gelukkig konden Thomas, Toon en uw dienaar direct wraak nemen door de secretaris zijn zaterdagochtendtraining te ontzeggen en direct de posten op te halen.

Over de termen sterk of zwak geslacht kan er al eens wat gediscussieerd worden, als we de uitslagen bekijken, dan was het duidelijk wie sterk was. Jil Mylle was de snelst huppelende kangoeroe, Marijs Vandeweyer zwom het snelste als dolfijn en Gunther Deferme redde de eer door als een panter recht naar zijn posten toe te sluipen.

VK Sprint

Tussen kunst en sport

26 april 2015 – Gent 'Citadelpark'

Goud
Jil Mylle (D pup.) Amber Thys (DMA) Miel Deferme (H Jun) Ronny Timmers (HMA) Koen Meynen (HMB)
Zilver
Gunther Deferme (HMA)
Brons
Frederik Meynen (H Sen)

Vreemd. Op een weliswaar kille maar zonnige zondagochtend een historisch park worden ingestuurd om te focussen op rood-witte zakken. Ondertussen laverend langs historische citadelresten en kazematten, zeldzame bomen en planten, het SMAK en het Kuipke, het Feest en Floraliapaleis, standbeelden en een imposante muziekkiosk.

Is de oriëntatieloper een cultuurbarbaar of kreeg zijn sporthart gedurende 15' diverse opstoten van historisch en kunstzinnig bewustzijn?

Vraag het aan de 14 aanwezige hamokkers en vergelijk. De vijf winnaars hebben wellicht minder tijd voor cultureel genot gehad dan Marc Hermans, die halfweg besloot competitief af te haken (een gok!) om dan de omgeving dieper op zijn gestel te laten inwerken?

Maar het ging dus om titels en Jil Mylle won haar eerste, een historisch moment op een historische plaats met enige zin voor overdrijving, al kloppen moederharten overal ter wereld vreugdevol als de kroost het goed doet. Ook vaderharten, zeker als ze bovendien zelf nog weten te scoren. Koen Meynen zag zich bevrijd van die eeuwige leeftijds- concurrentie en sloeg toe: Vlaams kampioen! Zoon Frederik won brons na een secondenstrijd in de open

seniorencategorie en was daarmee niet minder tevreden en Frederik kennende wist hij bij het passeren van het SMAK beslist dat de bekende kunstenaar Jef Geys uit Balen er tentoonstelde, voormalig burgemeester Charles de Kerckhove de Denthergem in 1870 de gronden aankocht en dat het monument voor Emile Claus van de hand van Yvonne Serruys (1873-1953) was.

Het familiegeluk van de 'Thys'en was daarentegen maar half zo groot met alleen Amber op het podium en vader Jos verloren gelopen tussen de ochtendlijke brocanteriemarkt die zich parmantig op de citadelkaart had neergepoot. Amber, die blijkbaar nog twijfelt of ze nu een goede 'Master' of een matige 'Senior' is, flitste tegen 6'17/km door park & Citadel en vond dat jammer: "Voorbij, voordat je weet dat het begon is!"

Ook maar halfs huiselijk medaillegenot voor het duo An en Ronny. Terwijl An door romantisch klokkengelui nog twijfelde tussen kerk of park nam Ronny kleppers als Gunther Deferme en Guy Tirez te grazen. Een prachtige prestatie voor de man die de nieuwe sprint als pionier op de kaart zette.

Epos stelde dat weekend een bijzonder programma voor: twee sprints op twee verschillende kaarten op zaterdag en een Vlaams kampioenschap én een Cityloop MD op zondag. Een krachttoer waarvoor respect.

Dat het organiserend Epos daarbij niemand op het resultatenblad kon wringen kon echter wel eens door een gebrek aan mankracht geweest zijn. Dat vroege hamokkers hun logistieke steun verleenden bij het installeren van het wedstrijdcentrum heeft daar niets aan kunnen verhelpen. Drie ontbrekende posten in de daaropvolgende cityloop hadden ze er ook nog wel willen bijzetten.

– knijper

De klant is koning

Wijlen Paul Vanden Boeynants, in 1978 premier van België en in de volksmond beter gekend als Pol Sausis, zei ooit eens “Trop” is te veel.en te veel is trop!!!

Mijn mening....., welke ook deze van anderen wezen, is dat het zowel in het VK als BK nacht “trop” was, er over dus. De moeilijkheidsgraad en vooral de afstand hebben gezorgd voor uitzonderlijk zware wedstrijden...zeker in de reeks veteranen E die in het VK dezelfde omloop kregen als de Masters C en D.

(Wanneer men plots moet opboksen tegen onvoorziene omstandigheden kan men toch nog altijd de afstand inkorten of de lopers een paar posten niet laten doen. Wie zou er tijdens de Sylvester op de Witte Bergen kwaad geweest zijn indien men de voorstart verlegd had ?) Men zou zich zelfs de vraag gaan stellen van : wisten de baanleggers wel dat het een nachtwedstrijd betrof? Van de 28 posten, die ik in de twee koersen moest aandoen, waren er in het VK 2 relatief gemakkelijk (7 en 8) en in het BK was post drie (gebouw) en de laatste post (hoek

Of zou het moeten zijn!

afspanning) gemakkelijk. De afstanden waren 3,400 en 3,100. Daarbij kwam dat in Koersel bijna al de wegen waren kapot gereden en het bos vol takken lag. De posten waren wel van een balise voorzien ...zodat ze op zondag gebruikt konden worden.

Zaterdag voor de start was ik van plan om zondagmorgen gaan te lopen, na de wedstrijd was ik zeker dat ik niet naar Koersel zou gaan op zondag. Trouwens van de nachtridders zijn er zondag niet veel aan de start gekomen!!!! Jongens neem het gerust van mij aan : het was niet meer plezant!

Natuurlijk zijn er altijd lopers die er zonder kleerscheuren door geraken. Michel (Ooms), van wie kwatongen beweren dat in zijn “gouden knie” een kompas is ingebouwd dat “piept” als hij uit de richting gaat vond het prima wedstrijden en voor hem mocht de afstand wellicht nog langer zijn..... Wat velen echter niet weten is dat Michel een “fenomeen” is en in 1963 wereldkampioen werd in de militaire vijfkamp (zwemmen met hindernissen, granaatwerpen, hindernispiste, schieten en 8 km veldlopen)..... en dat nu 52 jaar later, geen enkele, maar ook geen enkele Belg ook maar in de omgeving van het podium is geweest in deze wedstrijd, spreekt boekdelen.

Op 15 November 1959, (gij moet het maar weten!!!) heb ik voor de eerste maal kennis gemaakt met het “fenomeen” Michel Ooms. Wij stonden samen aan de start van een veldloop in Eindhout die georganiseerd werd door mijn club Looise A V. Michel won deze cross voor mijn vriend Julien Verrezen, ik werd 12e. Tussen 1960 en 1975 heb ik heel veel crossen tegen Michel gelopen en heb hem nooit kunnen kloppen. In het VK nacht is me dat wel eens gelukt..... maar toen was zijn lamp kapot!!! In het BK fietsoriëntatie vorig jaar in Lichtaart ging ik hem ook vooraf....omdat hij was plat gereden!!!!Dus inrichters baseer je niet te fel op wereldkampioenen om een omloop te maken.

Als we morgen aan de vier wereldkampioenen : Michel, Roger (Hendrickx), Freddy (Siliën) met als controleur Denis (Reynders), “carte blanche” geven betreffende afstand en moeilijkheidsgraad om een wedstrijd in Gruitrode te organiseren dan doen we er wellicht best aan om met een zakrantsoen van start te gaan!

Hoe zwaar of licht men een wedstrijd ook maakt, men zal altijd een eerste en een laatste hebben !!! En hoe lastig en moeilijk het ook is, er zal er altijd wel ene zijn die er vlot doorkomt.

En met de vooropgezette winnaarstijd zal de baanlegger altijd wel gelijk hebben als hij enkele van die hazen aan de start heeft. Ik heb 25 jaar geleden reeds geschreven dat men voor de winnaarstijd een gemiddelde moest maken van de 2e, 3e en 4e loper om een realistisch beeld te krijgen.

Dat men voor de elitelopers het reglement stipt toepast kan ik best begrijpen, maar al diegenen die niet bij de elites lopen, zijn voor mij recreanten, maak het die mensen aangenaam want ze willen zich amuseren.

Ik maak niemand een verwijt maar stel vast dat in het oriëntatielopen de loper niet altijd koning is ! Wij moeten, na 40 jaar oriëntatielopen in Vlaanderen, er naar streven om de deelnemers iets te brengen dat af is!

Wanneer we 6 € vragen voor een wedstrijd (bij de wandelclubs is de inschrijving 1 €) dan moeten we kwaliteit brengen. Maar al te dikwijls gooit men er met de pet naartoe. En ik weet beter dan wie ook dat er soms iets mis kan lopen, ik heb ook voorgehad dat start- en aankomstpost verwisseld waren, ik heb ook ooit posten in een konijnenpijp of in de bramen gezet.

Dertig jaar geleden hebben we op een nachtwedstrijd meegemaakt dat we de laatste post op een nachtwedstrijd niet konden vinden.....omdat hij nog in het koffer van de auto lag van de baanlegger !!!! Die baanlegger was dan wel zo fair van de slachtoffers in een volgende wedstrijd gratis te laten lopen, dat was toen ! De tijd van improviseren moet nu stilaan voorbij zijn.

Heden ten dagen maken we nog altijd toestanden mee die we zeker moeten vermijden. Ik zal hier enkele voorbeelden geven:

Hoe dikwijls moeten we niet echt zoeken om het wedstrijdcentrum te vinden ? De organisatoren weten natuurlijk heel goed waar het is maar de lopers niet ! Is het echt zo moeilijk om een paar pijlen bij te hangen. Pijlen te dicht bij de weg waar men moet afdraaien of aan de verkeerde kant van de baan geplaatst komen we regelmatig tegen. Misschien is het wenselijk wegwijzers voor nachtwedstrijden van een reflector te voorzien. De weg naar de start, een paar lintjes en zoek het dan maar uit, dus slecht aangegeven maken we nog dikwijls mee..... om maar niet te spreken van de terugweg naar het PC na de wedstrijd.

Tijdens de nachtwedstrijd Thomas More van vorig jaar in Turnhout komt Mike in ‘t Groen (toch geen postkaart in het oriëntatielopen) binnen met de melding dat post 11 weg is, hij heeft wel de piket met reflector gevonden. De mensen aan de start maken mij er op attent dat post 11 weg is als ik vertrek, ik loop wel langs 11 en vind de piket met reflector en zeg nog tegen enkele lopers die er zoeken dat de post er niet is. Ik kom binnen en ben niet gerangschikt omdat ik post 11 niet heb !!! Wanneer ik verhaal wil halen bij de baanlegger word ik gewoon uitgelachen! Hij had beter eens vlug tot aan de post gelopen om te zien wat er mis was. De post stond er blijkbaar wel maar was onder een struik weggemoffeld. Door die post 11 werden we niet geklasseerd! Ik heb zeker niet wakker gelegen omdat ik niet gerangschikt was, maar het gaat hem om het principe. Er zijn jongens die nooit in de eerste drie in een kampioenschap eindigen en die in de regelmatigheid door veel te lopen ook eens kunnen scoren, zij werden hier gewoon bestolen. Post 12 stond op een zandheuvel die begroeid was met netels, Maria (Delarbre) kreeg de eer om de sporen te trekken in de netels. Op handen en voeten hebben we de zandhoop moeten opkruipen, kon men die post niet aan de voet van de zandhoop plaatsen? Daarbij was de afstand 3,900 ipv 3 km, dus voor een nachtwedstrijd veel te lang. In de

nachtwedstrijden is het aantal deelnemers altijd aan de magere kant.... Wanneer wij dan plots eens 147 deelnemers aan de start heeft, lukt men er in om er 45 niet te klasseren !!!! Is dit propaganda voor onze sport ?

Tijdens de nationale in Martelange van C.O.Liège moesten we lopen met een gekleurde fotocopie die niet in plastic was ingepakt. Tientallen lopers kwamen in de regen terecht en hielden een wit blad papier over en moesten stoppen. C.O. Liège heeft zich verontschuldigd en daar bleef het bij. Had men C.O. Liège het inschrijfgeld van de slachtoffers doen terugbetalen dan zouden wij in de toekomst zoiets niet meer meemaken!!! Nu richt C.O. Liège de “driedaagse van België” in. Ik ben ingeschreven en hou mijn hart vast om wat er ons weer te wachten zal staan..... vele anderen zullen hun hart niet vasthouden maar zeggen : “Beste Waalse vrienden” jullie kunnen er eens rond, wij blijven thuis!!!!

Eén der basisprincipes voor de baanlegger is van de eerste post niet te moeilijk te maken om te voorkomen dat de lopers aan direct samen komen aan punt één. In de nationaal in Dilsen was de cross voor velen al aan post één naar de vaantjes omdat men direct het moeilijkste deel van de kaart in moest.

In 1988 in het BK in Beaumont haalde Rikske Geenen tijdens zijn wedstrijd Nicole Lauwers zaliger (toen D 60) van een rotsblok omdat ze niet verder kon, nu 26 jaar later heb ik, in het BK in Chiny, Roza (D 75) geholpen om een heel gevaarlijke helling af te dalen. Wij hebben die dag meer dan 400 km gedaan om een wedstrijd te lopen met 7 posten waarvan één overgangspost en de aankomstpost (die iedereen al uren vooraf wist staan)! Met wat posten bij te plaatsen kon men gemakkelijk de vallei vermijden. Nu was het een belachelijk BK met 5 posten aub. Zolang de gepensioneerden ook 6 € inschrijving moeten betalen, hebben ze recht op een verzorgde omloop. Geef ons een omloop met een 15 tal posten en iedereen zal tevreden zijn. In de Paascross op Baeckelandt lukte de baanlegger er in om op het kleine kaartje mooie omlopen te leggen omdat hij er werk van gemaakt had. Of wil men misschien van de

ouderen af ? De huidige generatie baanleggers moet beseffen dat zij.....veel rapper dan ze denken, zullen behoren tot de Masters C, D of E. Wanneer ze nu wekelijks in Vlaanderen een wedstrijd kunnen lopen dan is dit alleen te danken aan de “oudjes” die in de jaren 70 de oriëntatiesport in Vlaanderen op kaart hebben gezet, ... dus heb eerbied voor hun grijze haren!

Al jaren hebben de dames en heren + 70 dezelfde omloop op onze nationale wedstrijden, nochtans weet iedereen heel goed dat er een fameus verschil is tussen man en vrouw. Tia Hellebout werd Olympisch kampioene met 2.05 m..... maar in 1985 sprong Bruno Brokken al over 2.36 m ! Het Belgisch record op de 10.000 m is bij de heren 26’52”30..... bij de dames is het 31’03”60 ! In het kogelstoten is het BR 19.34 m. en bij de vrouwen is het 16.70 m maar de mannen werpen met 7.257 Kg en de damesmet 4 Kg, dus er is wel een serieus verschil !!! In 1975 heb ik van heel kort bij de invasie van de vrouwen in het leger meegemaakt. In Schaffen hadden we plots een 25-tal vrouwelijke kandidaten Para-Cdo. Ze lukten in de “aangepaste testen voor de vrouwen”en werden Para. Een jaartje later werd in het regiment beslist dat de vrouwen dezelfde testen moesten afleggen als de mannen.....het gevolg ervan was dat er geen enkele van de vrouwen in de testen lukte ... en wij hadden geen vrouwelijke Para-Cdo’s meer. Dus...

Op een nationale wedstrijd in Waterschei stuurde Martin (Beckers) de oudere dames de terril op, het was lastig en gevaarlijk, het gevolg ervan is dat Roza en Helene er niet meer aan denken van in Waterschei te gaan lopen, is het dat wat men wil?

Met het ouder worden gaat alles trager ... behalve het vergeten ! Een gezegde is : “Het vloeken moet men de jongeren afleren.... de rest mindert allemaal van zelf”!!! Het is nog juist ook. In 1968 liep ik de maraton in 2u48’, dat was 15 km/uur nu haal ik nog met moeite 6 Km/uur. Dus 1 km meer of minder in een cross is voor mij een enorm verschil.

Als één der pioniers van de militaire oriëntatiewedstrijden heb ik de laatste tijd

moeten passen omdat de afstanden te lang zijn, daarbij komt soms nog dat men 1500 m naar de start moet en ook nog eens een grote afstand moet afleggen om terug naar het PC te gaan.

Wanneer Roza op een cross komt en ziet dat men 1500 m ver naar de start moet, schrijft ze zich gewoon niet in en wandelt naar de start en terug en ze heeft haar 3km. Als start en aankomst toch zover weg zijn kan men toch een parking voorzien aan de start zodat diegenen die willen met de wagen naar de start kunnen. Of, indien dit niet mogelijk is kan men toch voor de ouderen een 2e start voorzien. Men moet gewoon een startpost vast maken, er hoeft zelfs geen man bij te staan.

NU DIT NOG :

Ik stel vast dat het aantal deelnemers op de wedstrijden stagneert. Op het VV0-kampioenschap op 27.02.94 hadden we 339 deelnemers, op de Valentijncross op 09.02.92 waren er 366 vertrekkers, alhoewel nu de kinderomloop opgenomen is in het deelnemersveld geraken we zoveel jaren later niet meer aan zoveel deelnemers.

Op 16 maart 1984 !!!! had ik op de wedstrijd "Ham By Night" 43 deelnemers, nu hebben we op de nachtwedstrijden nog altijd niet veel meer lopers. Het aanwerven van nieuwe leden is blijkbaar een groot probleem. De 5 beurtenkaart aan 10 € is volgens mij geen goed systeem. Iemand die wil kennismaken met het oriëntatielopen zou men volgens mij de eerste maal moeten laten deelnemen aan 1 of 2 €. voor

zijn kaart. 10 € vragen aan een nieuweling die wil kennismaken met onze sport is volgens mij verkeerd. Daarbij zou het aan te raden zijn om 2 omlopen voor wandelaars te voorzien, bvb 5 en 10 km, 4 km bij nacht, langs de paden met heel gemakkelijke posten (desnoods met kniptangen en een knipkaart), in het FRSO heeft men blijkbaar succes met deze formule.

Daarbij moeten we er van uitgaan dat onbekend onbemand is. Als lezer van "Het Belang van Limburg" zie ik regelmatig uitslagen van voetbal, volleybal, basketbal, handbal en wielrennen, daar kan ik nog inkomen want dat zijn nu eenmaal de klassieke sporten..... maar uitslagen van wielertoerisme, tafeltennis, paardensport, biljart, snooker, darts, atletiek, beugelen, tennis, sjoelen en noem maar op, verschijnen regelmatig in de krant, van oriëntatie vinden we geen enkele uitslag (zelfs in de bijlage van het VVO worden de resultaten niet meer weergegeven)...en met veel moeite hebben wij een aankondiging van wedstrijden!

Ook in het BVOS moet men streven naar perfectie, het kan toch niet meer dat de winnaar van het "Gouden kompas" de trofee één jaar mag behouden, er zelf een plaatje moet op maken en dat hij niets in de plaats krijgt als blijvende herinnering.

RUN FOR FUN ! ITS ONLY A GAME !!! In oriëntatielopen zou altijd iedereen winnaar moeten zijn.

– Tuur